

sårbart område. Men det har været specielt savnet som følge af hele afinstitutionaliseringen.

Det er vigtigt at sikre, at der er mulighed for at gribe ind i forhold til de borgere, der har allersværest ved at tage vare på egne interesser. Men det er også vigtigt at forhindre en større indgriben end den absolut mest nødvendige.

Der har jo desværre været meget kort tid til at gennemgå forslaget i detaljer, og derfor kan jeg ikke komme med en fuldstændig tilkendegivelse nu, men umiddelbart ser forslaget fornuftigt ud på de allerfleste punkter. Tilsyneladende giver loven sikkerhed for, at magtanvendelse, som f.eks. alarmer og pejlesystemer, aldrig må erstatte den personlige tætte kontakt, som alle ved er nødvendig for de borgere, forslaget retter sig mod. Det er i hvert fald den måde, vi læser forslaget på, men det er klart, at der er andre fortolkningsmuligheder.

Vi havde gerne set, at forslaget havde sikret værgemål til de borgere, hvor der er berettiget tvivl om, hvorvidt der foreligger samtykke eller der ikke gør. For det er jo positivt, at forældre og andre pårørende skal høres, men vi tror ikke altid, at nære pårørende kan adskille egne ønsker og behov fra klienternes interesser, og derfor ville et værgemål give disse grupper en større retssikkerhed.

Vi synes, det ville være en god idé, og vi mener også, at det er nødvendigt at sende lovforslaget til høring hos de patienter og faglige organisationer, der har en særlig viden om det her problemfelt.

Vi tror, at der bliver et langvarigt udvalgsarbejde, for der vil være mange delsspørgsmål at afklare, men vi er parate til at gå ind i det. Enhedslisten støtter forslaget.

Tom Behnke (FP):

Også Fremskridtspartiet finder, at det er meget positivt, at vi nu får forslaget her.

Jeg har siddet og bemærket, hvordan alle ordførerne har talt meget positivt om forslaget og været meget enige i forslaget, og det er da glædeligt. Det, der så blot måske står tilbage, er, at det kan virke lidt underligt, at de tre gange, Fremskridtspartiet har fremsat forslag i Folketinget om, at det her det skulle være tilladt, har alle ordførerne talt imod det, regeringen har talt imod det, og ministeren har talt imod det.

Det kunne ikke lade sig gøre at vedtage Fremskridtspartiets forslag. Man skulle gøre det på en helt anden måde.

Det er jo lidt sådan, når vi taler om de samme principper, at når det bliver fremsat fra den ene side, så duer det slet ikke, men når det bliver fremsat fra den anden side, så duer det hele vejen igennem. Det er lidt underligt, for det, man jo skal huske på, er, at Fremskridtspartiets forslag var et beslutningsforslag, og det vil sige, at det jo kun var en politisk binding af regeringen. Derefter kunne regeringen så fremsætte sit lovforslag.

Det har regeringen så gjort alligevel, og derfor er det jo en glædens dag, at vi i Fremskridtspartiet får vedtaget endnu et forslag i Folketinget, og det er vi glade for.

Det, der er en fordel med forslaget her, er, at man jo gør to ting: man får styrket retssikkerheden for de personer, som er ude af stand til at handle fornuftsmæssigt på grund af et psykisk handicap. Den retssikkerhed skal naturligt være styrket. Det skal være en klar og præcis retssikkerhed, der gør sig gældende over for disse personer, således at både de og deres pårørende og personalet ved, hvad de skal forholde sig til, og hvordan de skal forholde sig til det.

Det andet, der ligger i det, er, at det er glædeligt, at man i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at anvende en eller anden form for magt, nu også får nogle præcise regler for, hvordan man så i givet fald skal gøre det, og hvordan man skal forholde sig i de præcise sager.

Vi er i Fremskridtspartiet glade for, at vi nu langt om længe får hjulpet personalet ude på landets plejehjem og lignende steder, så det bliver tilladt at beskytte de ældre senildemente mod, at de ved en fejl kommer til at forlade f.eks. plejehjemmet, forvilder sig ud i trafikken og bliver væk, måske endda først bliver fundet langt senere, forkomne eller måske endda døde. Det har vi desværre set alt for mange grumme eksempler på.

Derfor er det glædeligt, at lovforslaget nu ligger her, og selv om det er et meget teknisk kompliceret forslag, så håber vi i Fremskridtspartiet, at vi kan komme igennem med forslaget, og at det kan blive vedtaget her inden sommerferien, således at vi kan få sikret, at personalet derude har nogle spilleregler at forholde sig til, så det bliver muligt at sætte alarmer eller pejlesystemer enten i en skohæl eller i en jakkelomme eller på anden lignende vis, således at personalet bliver opmærksomme på, hvis der er en senildement, der forlader plejehjemmet, og skulle det ske, så er man i hvert fald meget hurtigt i stand til at finde vedkommende igen.